

Dosarul nr.2rac-261/2018

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău (L. Ouș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, A.Danilov, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

11 iulie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Valeriu Doagă
Dumitru Visternicean
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către S.A. „Termoelectrica”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Termoelectrica”
împotriva A.P.L.P. nr.54/219 COOP cu privire la încasarea datoriei pentru folosirea
energiei termice,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 20 martie 2012, S.A. „Termocom”, în procedura planului, a depus cerere de chemare în judecată împotriva A.P.L.P. nr.54/219 COOP cu privire la încasarea datoriei pentru folosirea energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 12 octombrie 1999 S.A. „Termocom” a încheiat cu A.P.L.P. nr.54/219 COOP contract pentru folosirea energiei termice în apă fierbinte nr. 5121, A.P.L.P. nr.54/219 COOP asumându-și obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către S.A. „Termocom” la obiectele sale.

Conform pct. 3.1. al contractului nominalizat, calculele pentru energia termică erau făcute în baza datelor aparatului de evidență, prezentate de către „Abonat” la S.A. „Termocom”. Pentru energia termică livrată „Abonatul”, în conformitate cu pct. 4.1 al contractului pentru folosirea energiei termice în apă fierbinte nr. 5121 din 12 octombrie 1999, era obligat să achite lunar costul energiei termice utilizate, organizației furnizoare de energie termică, prin dispozițiile de plată ale reclamantului, conform tarifelor stabilite.

A.P.L.P. nr.54/219 COOP nu și-a onorat obligațiunile contractuale, la data de 17 februarie 2012 acumulându-se o datorie în sumă de 17 522 933,22 lei pentru neachitarea în termen a facturii pentru folosirea energiei termice pe perioada decembrie a.2010 – decembrie a.2011, fapt ce se confirmă prin lista facturilor și achitărilor.

La data de 23 februarie 2012 reclamanta a expediat în adresa A.P.L.P. nr.54/219 COOP reclamația nr. 79/1303, solicitând achitarea benevolă a sumei de 17 522 993,22 lei în termen de 10 zile din data recepționării prezentei somații, prin transfer la contul de decontare a agentului termic indicat în factura de plată, însă datoria respectivă nu a fost achitată până în prezent.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul A.P.L.P. nr.54/219 COOP în beneficiul său a datoriei în sumă de 17 522 933,22 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 martie 2013 a fost respinsă ca neîntemeiată și nefondată pe probe cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Termocom”, în procedura planului, împotriva A.P.L.P. nr.54/219 COOP cu privire la încasarea datoriei pentru furnizarea energiei termice în mărime de 17 522 993,22 lei.

În baza art. 86 alin. (6) Cod de procedură civilă, a fost încasată de la S.A. „Termocom”, în procedura planului, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 50 000 lei, care urma a fi achitată nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii;

A fost încasată de la S.A. „Termocom” în procedura planului, în beneficiul A.P.L.P. nr.54/219 COOP cheltuielile de judecată pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 3400 lei, în rest fiind respinse ca exagerate și nejustificate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014 a fost admis apelul declarat de S.A. „Termocom”, casată hotărârea instanței de fond, cu emiterea unei încheieri prin care a fost confirmată tranzacția încheiată între părți la data de 06 decembrie 2013 cu condițiile asupra cărora s-a convenit, cu încetarea procesului civil.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2015 a fost admis recursul declarat de către A.P.L.P. nr.54/219 COOP, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014 cu trimiterea la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La 23 septembrie 2015 S.A. „Termoelectrica”, în temeiul art. 70 Cod de procedură civilă, a depus în instanța de apel cerere, solicitând înlocuirea reclamantului S.A. „Termocom”, în procedura falimentului, cu succesorul în drepturi - S.A. „Termoelectrica” (f.d. 9, vol. II).

Concomitent, la 02 decembrie 2015, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel S.A. „Termoelectrica” a depus cerere de renunț de la acțiune, invocând că după înaintarea cererii de apel, A.P.L.P. nr.54/219 COOP a achitat integral datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 17 522 993,22 lei pentru perioada decembrie a.2010 – decembrie a.2011 (f.d.27-29, vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 s-a admis cererea S.A. „Termoelectrica” și s-a substituit partea în proces S.A. „Termocom”, în procedura falimentului, cu succesorul în drepturi S.A. „Termoelectrica” (f.d. 79-81, vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 s-a respins cererea S.A. „Termoelectrica” privind renunțul de la acțiune și încetarea procesului civil (f.d.82-87, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 s-a respins apelul declarat de S.A. „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 martie 2013.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016 s-a admis recursul declarat de S.A. „Termoelectrica”, s-a casat decizia din 09 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 09 martie 2016 prin care a fost respinsă cererea S.A. „Termoelectrica” privind renunțul de la acțiune și încetarea procesului civil, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Termocom” în procedura planului, împotriva A.P.L.P. nr.54/219 COOP cu privire la încasarea datoriei, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2017 a fost admis apelul declarat de S.A. „Termoelectrica”.

A fost casată integral hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 martie 2013, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Termoelectrica” (succesor în drepturi a S.A. „Termocom”), împotriva A.P.L.P. nr.54/219 COOP privind încasarea datoriei pentru furnizarea energiei termice în mărime de 17 522 993,22 lei.

A fost admisă cererea S.A. „Termoelectrica” privind renunțarea la acțiune și s-a încetat procesul civil la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Termoelectrica” (succesor în drepturi a S.A. „Termocom”) împotriva A.P.L.P. nr.54/219 COOP privind încasarea datoriei pentru furnizarea energiei termice în mărime de 17 522 993,22 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 octombrie 2017 s-a admis recursul declarat de A.P.L.P. nr.54/219 COOP și de avocatul Iurie Chirica, s-a casat decizia din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Termoelectrica” împotriva A.P.L.P. nr.54/219 COOP cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecatori.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 s-a respins apelul declarat de S.A. „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 martie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Termoelectrica” împotriva A.P.L.P. nr.54/219 COOP cu privire la încasarea sumei în mărime de 17 522 993,22 lei cu titlu de datorie pentru neachitarea în termen a facturii pentru folosirea energiei termice și a cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău a reținut că prin procesul – verbal de divergență din 01 aprilie 1999 a fost modificat pct. 4.7 al contractului conform căruia organizația furnizoare de energie S.A. „Termocom” achită A.P.L.P. nr.54/219 COOP pentru efectuarea lucrului cu populația ce tine de recepția plăților curente pentru serviciile prestate 3% din sumele încasate lunar.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că potrivit clauzelor stipulate în contractul nr. 5121 pentru folosirea energiei termice în apă fierbinte din 12 octombrie 1999 (procesul verbal de divergență) unde în preambul este stipulat că A.P.L.P. nr.54/219 COOP din numele locatarilor a semnat contractul dat, fiind denumită ca „Asociație”, iar locatarii ce beneficiază de serviciile reclamantului sunt numiți „Consumatori”, fapt care nu poate fi negat de către S.A. „Termocom” substituit cu S.A. „Termoelectrica”, care din a.1999 până în prezent nu a obiectat împotriva clauzelor date, deoarece au semnat contractul și procesul-verbal de divergențe.

Colegiul civil a relevat că în decizia Curții Supreme de Justiție din 04 octombrie 2017, instanța de recurs a menționat că a fost recunoscut faptul că A.P.L.P. nr.54/219 COOP nu are datorii față de S.A. „Termoelectrica”, deoarece energia termică a fost achitată de către consumatorii finali prin intermediul Î.M. „Infocom”, circumstanță reținută de S.A. „Termoelectrica” în cadrul examinării pricinii.

Prin urmare, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a concluzionat că sânt neîntemeiate pretențiile înaintate de către S.A. „Termocom”, în procedura planului substituit cu S.A. „Termoelectrica”, împotriva A.P.L.P. nr.54/219 COOP cu privire la încasarea sumei în mărime de 17 522 993,22 lei cu titlu de datorie or, din materialul probator n-a fost confirmată existența datoriei A.P.L.P. nr.54/219 COOP în mărime de 17 522 993,22 lei față S.A. „Termocom”.

La 27 aprilie 2018 S.A. „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 martie 2013, cu trimiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului, S.A. „Termoelectrica” a indicat că S.A. „Termocom” a invocat pretențiile privind încasarea de la A.P.L.P. nr.54/219 COOP a plății pentru energia termică furnizată acesteia în bază de contract bilateral (contract nr. 5121 din 12 octombrie 1999). Nici S.A. „Termocom” și nici S.A. „Termoelectrica” nu s-a aflat în raporturi juridice de furnizare a energiei termice la locul de consum aflat în gestiunea intimatului, cu alți subiecți, decât cu A.P.L.P. nr.54/219 COOP. Totodată, anterior, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajungând la concluzia de a casa decizia instanței de apel din 06 aprilie 2017, prin care a fost admis renunțul reclamantului la acțiune și încetat procesul, a reiterat în decizia din 04 octombrie 2017 că A.P.L.P. nr.54/219 COOP nu are datorii față de S.A. „Termoelectrica”, deoarece energia termică a fost achitată de către consumatorii finali prin intermediul Î.M. „Infocom”. În așa circumstanțe, reiese că Î.M. „Infocom”, precum și subiecții neidentificați, denumiți în context „consumatori finali”, ar fi fost participanți la raportul juridic de furnizare contra plată a energiei termice, stabilit între S.A. „Termocom” și A.P.L.P. nr.54/219 COOP în temeiul contractului nr. 5121 din 12 octombrie 1999.

Recurentul a specificat că în condițiile în care, la caz, instanțele au indicat la lipsa datoriilor intimatului A.P.L.P. nr.54/219 COOP pentru energia termică furnizată și întrunirea calității de plătitor de către consumatorii finali, examinarea pricinii fără atragerea în proces a acestor subiecți afectează dreptul reclamantului la acțiune în ordine de regres și încalcă nejustificat dreptul procesual al subiecților menționați de a formula obiecții și a statua poziția de apărare față de partea reclamantă, fiind o dublă încălcare a drepturilor.

Un alt temei de drept pentru cererea de recurs constituie prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, în sensul că, instanța de apel a admis încălcarea/aplicarea eronat a normelor de drept material. Legea interpretată în mod eronat constituie prevederile art. 23 alin. (2) – (5) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993.

A susținut recurentul că norma precitată indică expres sarcina Asociațiilor de proprietari ai locuințelor privatizate, precum este A.P.L.P. nr.54/219 COOP, atât de a

încheia contractul pentru serviciul comunal pentru necesitățile comune în bloc, cât și de a achita pentru servicii în modul în care este prevăzut în același contract.

S.A. „Termoelectrica” a susținut că respingând acțiunea, instanța de fond și cea de apel, au evitat să expună asupra argumentelor S.A. „Termoelectrica” asupra valorii juridice a contractului de furnizare a energiei termice nr. 5121 din 01 aprilie 1999 or, potrivit art. 8 alin. (2) lit. a), art. 514 Cod civil, contractul menționat a dat naștere la drepturi și obligații pentru părțile semnatare.

Având încheiat contract și executând obligațiile contractuale, S.A. „Termoelectrica” a livrat marfă și a contat pe faptul că va primi plata pentru marfă. Or, art. 753 alin. (1) Cod civil prevede expres că, prin contractul de vânzare – cumpărare, vânzătorul se obligă să predea un bun în proprietate cumpărătorului, iar acesta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit. Instanțele ierarhic inferioare au omis de a se expune asupra argumentelor care vizează raportul de vânzare – cumpărare a energiei termice, oferind astfel o interpretare eronată normei stipulate în art. 753 alin. (1) Cod civil, ce reglementează raportul juridic litigios, încălcând principiul stabilității raporturilor juridice.

Cu referire la temeiul de recurs prevăzut la art. 432 alin. (2) lit. b), d) Cod de procedură civilă, recurentul a menționat că instanțele ierarhic inferioare au determinat incorect obiectul probațiunii, adică circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, care trebuie determinate definitiv de instanța judecătorească, pornind de la temeiul pretențiilor și obiecțiilor părților, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate, potrivit art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă.

A mai menționat recurentul că instanța de apel și prima instanță în mod eronat și-au fundamentat concluziile asupra procesului – verbal de divergențe din 01 aprilie 1999, care este un act fals or, potrivit Raportului de expertiză nr. 35 din 09 august 2006 și a Raportului de expertiză nr. 2310-2311 din 05 decembrie 2013, semnătura aplicată din numele S.A. „Termocom” nu a fost efectuată de către persoana indicată a fi semnatară. Manifestând un caracter fictiv, procesul – verbal de divergențe din 01 aprilie 1999 este nul (nulitate absolută) în conformitate cu art. 221 alin. (1) Cod civil. Or, potrivit art. 217 alin. (1) Cod civil, instanța de judecată invocă nulitatea absolută a actului juridic din oficiu, ceea ce au evitat să efectueze instanțele de judecată a căror hotărâri sunt contestate în prezent, actului respectiv i-a fost acordat în speță valoare juridică primordială.

A mai relatat că procesul – verbal de divergențe din 01 aprilie 1999 invocat a fi semnat de către S.A. „Termocom” și A.P.L.P. nr.54/219 COOP, nu produce efecte juridice pentru S.A. „Termoelectrica”, care nici nu este succesor în drepturi și obligații pe actul menționat al S.A. „Termocom”, la momentul preluării drepturilor și obligațiilor de la S.A. „Termocom”, în procedura falimentului, au fost preluate doar cele izvorâte din contractul nr. 5121 din 12 octombrie 1999, fără act de divergențe, care nu era parte la contract.

La fel, recurentul a declarat că prima instanță a interpretat eronat, iar instanța de apel prin soluția adoptată a susținut eroarea admisă, manifestată prin interpretarea greșită a prevederilor pct. 10, 17, 18 a Regulamentului adoptat prin Hotărârea

Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și art. 25 din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002.

Interpretarea corectă a prevederilor art. 25 alin. (1), (6) din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002 și a pct. 17, 18 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, conduce la concluzia că A.P.L.P. nr.54/219 COOP, în calitate de beneficiar contractual de energie termică poartă obligația de achitare a prețului pentru energia termică care îi este furnizată de către S.A. „Termoelectrica”. Totodată, proprietarii, chiriașii de apartamentele blocului locativ gestionat de către A.P.L.P. nr.54/219 COOP poartă obligația de achitare a prețului pentru serviciul de alimentare cu energie termică prestată de către A.P.L.P. nr.54/219 COOP, mijloace bănești colectate în baza bonurilor de plată, transferate prin instituțiile bancare către intermediarul la decontări, care la rândul său îi atribuie pentru acoperirea plății indicate în fiecare factură fiscală de plată emisă de furnizorul S.A. „Termoelectrica” pe numele cumpărătorului A.P.L.P. nr.54/219 COOP în baza contractului nr. 5121 din 01 aprilie 1999.

A mai declarat că proprietarii și chiriașii de apartamente nu beneficiază de energia termică produsă și furnizată de către S.A. „Termoelectrica”, însă ei beneficiază de serviciul de alimentare cu energie termică, prestată de către gestionarul fondului locativ A.P.L.P. nr.54/219 COOP, în baza mărfii (energie termică) procurată de la S.A. „Termoelectrica”. Mai mult, la balanța A.P.L.P. nr.54/219 COOP se află rețelele interne de distribuție și anume intimatul efectuează deservirea, curățarea, spălarea, reparația rețelelor termice intrabloc. S.A. „Termoelectrica” în calitate de furnizor de energie termică nu are încheiate contracte cu proprietarii/chiriașii de apartamente și nu se află cu aceștia în raporturi juridice de furnizare a energiei termice sau de prestare a serviciului de alimentare cu energie termică în mod direct, fiind în incapacitate de a încasa de la ei plata pentru agentul termic în beneficiul propriu.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 29 ianuarie 2018 (f.d.58, vol. III), iar recepționată de către recurent la 28 februarie 2018, respectiv recursul declarat de S.A. „Termoelectrica” la 27 aprilie 2018 se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 05 iunie 2018 în adresa intimatului A.P.L.P. 54/219 COOP a fost expediată copia recursului declarat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 15 iunie 2018 A.P.L.P. 54/219 COOP a depus referința prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, iar în cazul declarării admisibil să fie respins ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului declarat de S.A. „Termoelectrica”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.A. „Termoelectrica”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate de recurentul S.A. „Termoelectrica”, nu confirmă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către prima instanță și instanța de apel or, temeiurile invocate în cererea de recurs se referă în sine la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe și deciziei recurate.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate

intervenii în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a considera inadmisibil recursul declarat de S.A. „Termoelectrica”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către S.A. „Termoelectrica”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecători

Dumitru Visternicean

Victor Burduh